

листовете Дунавскаго Лебеда за една година право у Орѣхова по вампоръ-тъ, до дѣж-то работы по Дунавъ-тъ. Послѣ, като махне да работи и вампоръ-тъ, Выѣ ще ги прашате заедно съ 4-тѣхъ други, за които Ви изявихъ понапрѣдъ, у Софія до мене, та я неговый-тъ листъ ще испращамъ прѣзъ Вратца за Орѣхова. Пары-тъ негова милость, г. Янакій Христовъ, е оставилъ у мене и я ще Ви испратѣхъ 6-то мѣсячна-та му прѣдплата съ 2-ра поща, за едно съ прѣдплатки-тъ на други-тъ 4^{има} спомощници Вашего листа, спорѣдъ както Ви са обѣщахъ они у онъсь недѣляшно-то си писмо.

Това нѣщо Вы явиѣхъ, господине, нѣ искамъ да ми явите писменно по-скоро, ако го удобри-те, и че ще му прашате вѣстникъ-тъ за Орѣхова; а и азъ да му кажѣхъ, защо наистинна у дома му получаватъ Ваши-тъ листове, защо онъ има още до нѣколко дена да са мае у Софія, та нѣма друго-яче отъ кого да са извѣстѣхъ за това както я, тѣй и негова милость.

Вашъ М. К. Маневъ въ Софія

Въ София е получаванъ презъ 1864 г. в. Гайда. Въ бр. 23, г. I, с. 186, отъ 8. VI. 1864 г., намираме следната бележка: „Софія. — Г-не, умолявате са да внесѣте за 10 Гаиди оцѣненіето. Засвидѣтелствуванни тѣ въ родолюбіето софіянци не трѣбваше да останатъ равнодушни къмъ листъ-т, който имъ съчувствува, и да чакатъ да са свърши годината, че тогазъ да плащатъ“.

Въ в. Съвѣтникъ, г. I, бр. 15 отъ 1. VII. 1863 г., е отбелязано: „Признателни къмъ събратя-та си отъ Търново, Руссе, Свѣщовъ, Желѣзникъ, Казанлъкъ, Пловдивъ, Софія, Варна и др. за внесени-тъ имъ пари, нѣи ги умолявами, чрезъ внасяніето на устанали-тъ, да изравнатъ смѣтки-тъ съ насъ за 1-та година“. Все тамъ, г. II, бр. 41 отъ 9. I. 1865 г., между настоятелитѣ, които дължатъ, е посочено и името на М. К. Буботиновъ — 1600 гр. Софийската община на своя смѣтка е абонираа за в. Съвѣтникъ Врачанското и Лѣсковското училища: „... на срѣдечани нѣй има да имъ позафалами йоще и за това, дѣто тѣхната община подарѣва на Врачанското училище пет тѣла отъ Съвѣтника и на Лѣсковското двѣ“ (в. Гайда, г. I, бр. 14, с. 112, отъ 14. XII. 1863 г.).

Софийската община е заплатила презъ 1869 г. за в. Турція 84 гр., а презъ 1870 г. за в. Македонія — 115 гр. (вж. „Софийски кондики“, с. 86,90). Въ София презъ 1870 г. сж били получавани около 70 екземпляра отъ вестницитѣ Македонія, Право и Турція и сп. Читалище (вж. М. Георгиевъ, Проблѣски изъ просвѣтното минало на София. Соф. общински вестникъ, г. III, 1917, бр. 29, с. 5—6).

Обнародваме списъцитѣ на спомощницитѣ отъ София, като:

1. навсѣкжде привеждаме точното заглавие на книгата; 2. даваме надслова на списъка, защото по него можемъ да сждимъ за отношението на автора или издателя къмъ спомощницитѣ; 3. запазваме формата на имената и 4. придържаме се о начина, по който тия имена сж подредени и напечатани.

1. Христоиѣа или Благонравіе присовокупена съ Історіитѣ на които са поманѣватъ въ нея за полза и оупотрѣбленіе на Болгарското юно-